שער המצוות — תצוה

הדלקת המנורה כתיב ויקחו אליך שמן זית זך וכו' הנה המנורה היא נוק' דז"א העומדת אב"א עמו וכל עיקר תיקונה ובניינה הוא ע"י ב' החסדים שבנו"ה דז"א שהם אורות מגולים וכבר ביארנו עניינם כי כשיורדים החסדים במרוצה בעת יציאתם מיסוד דאימא אשר בחזה יורדים בכח ובמרוצה גדולה עד היסוד דז"א ובכח ההכאה חוזר לעלות בסוד אור חוזר מתתא לעילא ומכח האור חוזר ההוא אז יוצא הארה ההיא לחוץ באחורי הנו"ה וניתנים בנוקבא כנו' כי אין הנקבה נבנית (*א) אלא בסוד אור חוזר ולא באור ישר והנה שני הזתים עם ב' חסדים אשר בנו"ה בסוד ושנים זיתים עליה וגו' ואלו ברדתם ביסוד נכתשים שם ונעשים כתית בכח מרוצת הארתם שם כנזכר בזוהר ובתיקונים דכתית איהו מסטרא דצדיק ומכח הכאתם שם נכתתין ומתפרדין ונעשין פירורין ואז נטחנים שם ויוצא מהם השמן זך שהוא האור הניתן אל הנוק' וז"ש כתית למאור וביאר הכתוב כי טעם כתישה זו להעלות נר תמיד ר"ל שהמלכות הנקרא נר ימשך לה האור הזה דרך עליה בסוד אור חוזר ואם לא היה כתית לא היה האור חוזר ממטה למעלה וכבר נתבאר שאי אפשר להאיר עליה אלא בסוד אור חוזר ובענין שמן זית זך שמעתי פעם א' ממורי זלה"ה כי אותם הז' שמהן הנז' בפרש' יתרו בר"מ בענין השבת שיוצאים משני תיבות אהי"ה יה"ו וכבר ביארנו עניינם בשער התפלות בענין ז' ברכות שבכל תפלה דיום שבת והנה אלו הם בז' תחתונות דז"א והד' שמות היוצאים מד' אותיות אהי"ה הם בגי' תבל וכשהמלכות מקבלת אורם נקרא תבל וג' שמו' היוצאי' מג' אותיות יה"ו הם גי' זית והנה הזית הזה הוא כללות ג' שמות האלו היוצאים משם יה"ו כנז' ובהיותו כתית יוצא ממנו שמן זך ולכך שמן זך הוא ג"כ גי' כמנין זי"ת.

מעשה חושן ואפוד (*ב) כבר נתבא' בזה"ק בפרש' פקודי כי חושן אספקלרי' דנהרא ואפוד אספקלרי' דלא נהרא דא פנים ודא אחור והביאו' הוא כי זו"נ עומדים אחוריהם דבוקים יחד. וז"א נקרא פנים ונוקבא נקרא אחור בסוד אחור וקדם צרתני וגו'. ולהורות חיבור הנקבה עם ז"א נקרא אפוד שהוא גי' הוי"ה אדנ"י ואמנם היות החושן בז"א הוא בסוד מוחין דקטנות שבו שהם דינים גמורים וזה אומרו חושן המשפט וסוד החושן הוא שם שד"י והאחוריים דאהי"ה העולים גי' דם ושניהם גי' חושן והוא אותיות נח"ש כי הוא הנחש הנושך וקורע רחם האילה בשעת שכורעת ללילד ונתבאר כל זה בדרוש קריעת ים סוף ביום שביעי של פסח.